

Magyarország helye és szerepe a nemzetközi szervezetelekben

Húszéves az UNESCO, a második világháború utáni korszak egyik legfontosabb nemzetközi szervezete, amely nemcsak mint az Egyesült Nemzetek Szervezetének egyik alkotója játszik nagy szerepet a világ népei között kialakult kapcsolatok elmélyítésében, hanem olyan önálló feladatkört is betölt, amely főleg az elmaradott országok, vagy más szóval a fejlődőben levő országok problémáinak megoldását segíti elő. Példának okáért az ázsiai kontinens rendkívül bonyolult nevelésgazdálkodási problémáira dolgozott ki az UNESCO olyan átfogó tervet, amely nyolcmillió pedagógus munkába állítását irányozza elő.

Az UNESCO jubileumi ülésszakán, amelyet Párizsban tartottak, magyar küldöttség, dr. Jóbóru Magdát választotta a végrehajtó tanács alelnökévé. Ez természetesen nagy megbecsülést jelent hazánk számára, egyben annak az elismerése, hogy Magyarország a kulturális kapcsolatok fejlesztésében milyen jelentős szerepet tölt be.

Csaknem ötszáz szervezetben

Az UNESCO mellett csaknem ötszáz nemzetközi szervezetben veszünk részt. Ezek közül kétszázalékos legfontosabb az ENSZ, amelynek 1955 óta vagyunk a tagja és ebben az évben a közgyűlés alelnökévé magyar küldöttség választotta, ami egyik bizonyítéka annak, hogy az ENSZ-ben mennyire megnőtt a tekintélyünk. Különben az ENSZ legfontosabb bizottságának, a politikai bizottságnak Csatoray Károly volt az elnöke, s az annál inkább jelentős, mert 1946 óta első ízben történt, hogy a politikai bizottság elnökségét egy szocialista ország képviselőjére bízták. A különböző ENSZ-bizottságokban ugyancsak tisztségeket kaptunk, s az ENSZ 20. közgyűlésén magyar javaslatra tüzték napirendre: „A nemzetközi magánjog, különös tekintettel a nemzetközi kapcsolatokra” című témát, amely a nemzetközi kapcsolatoknak egy eléggé kidolgozatlan területét ölelte fel.

Magyarországot ez évben beválasztották a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet igazgatótanácsába. A szervezet, mint ismeretes, az egyetlen olyan nemzetközi fórum, ahol a kormányok képviselői kívül jelen vannak a munkaadók és a munkavállalók megbízottjai is.

Szerepünk az úrbizottságban

1958-ban Magyarország helyet kapott az ENSZ úrbizottságában is. Az alapokmány tervezetét is Magyarország képviselői dolgozták ki.

Az atom a békéért programot 1953-ban az ENSZ-ben vetették fel először, s 1957-ben ennek a kezdeményezésnek eredményeként jött létre a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség. Célja az atom békés úton való felhasználása, és a tudományos együtt-

működés bővítése. Magyarország már az ügynökség létrehozását előkészítő konferencián is részt vett, és elsőként kapcsolódott be az ügynökség munkájába; a magyar delegáció kezdeményezte az 1964-es közgyűlésen a moszkvai atomcsend egyezmény támogatását célzó határozatot. Az atompusztítás veszélyének elhárítása mellett az atomenergia békés, a tudományos életben való felhasználását kutatási eredményeink ismertetésével, ösztönző cseréjével és különböző kutatási témák kidolgozásával segítjük elő.

Hazánk tudományos és politikai képviselőinek munkája figyelmet kelt az egész világban. Így kerülhetett sor arra, hogy a fejlődő országok érdekeit védő Dél-afrikai Köztársaságok Apartheid Bizottsága, mint egyetlen európai országot, Magyarországot választotta tagjai közé. Elismerés ez, amely bizonyítja, hogy Afrika és Ázsia országai nagyrabecsülik a gyarmatosítás ellen kifejtett tevékenységünket. Hasonló megtiszteltetés volt, hogy az idén Braziliában a kormány képviselőinek részvételével megtartott ENSZ szemináriumon magyar elnököt választottak.

Magyar szakértők a világ minden táján

Tagja vagyunk az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsához tartozó Európai Gazdasági Bizottságnak, amely magyar elnök irányításával működik. Részt veszünk a bizottság évenként tartott közgyűlésein, valamint a bizottság szakbizottságainak és az ezekhez tartozó albizottságoknak, munka- és szakcsoportoknak a munkájában. E bizottság számunkra is fontos nemzetközi fórum, mert ülésein az európai országok közötti gazdasági együttműködés általános kérdéseit vitatják meg.

A jövő héten eldől: mammuttemetőre bukkantak-e Rudabányán

Értékes ősrégészeti leletek kerültek felszínre a rudabányai hegységben, ahol a Vilmos-bányamezőben megnyitott új külső fejtésben több meglepetést érte a bányászok. A felszín alatt 20–30 méterre az ércbányák egy részét két vékony lántra takarták, ezekről kiderült, hogy a Pannon-körből származnak. A lignittelepek alatt, az agyag márga réteg határán körülbelül 45 méter mélységben újabb rejtélyes leletek kerültek felszínre. Az elmúlt héten az ekskavátor hatalmas csontokat emelt ki a földből, ezekről megállapították, hogy az őskor egyik legnagyobb állatának, a mammutnak maradványai. Rövid idő alatt három mammut csontjaira bukkantak. Közülük a legértékesebb egy konzerválódott alsó állkapocs, amelyet két, egyenként 130 centiméter hosszú agyar díszít. A bányamező geológusai szerint valószínűleg mammuttemető nyomára bukkantak a Vilmos-bányamező alatt. A ritka értékű leletek megállapítására a jövő héten muzeológusok utaznak Rudabányára.

Alighogy elkészült, leégett a baranyahidvégi szövetkezet tehénistállója

Hétfő délután leégett a baranyahidvégi Közös Út Termelőszövetkezet 100 férőhelyes

Jelentős tevékenységet fejtenek ki az ENSZ technikai segédprogramjában is. A fejlődő országok, az úgynevezett kibővített segélyprogram keretében a kormányok által felajánlott, mintegy ötvenmillió dolláros hozzájárulásból jutást kapnak. Ezt egészíti ki az a speciális alap, amely a beruházás, az iparfejlesztés előtti felmérésekkel foglalkozik. A bizottság felkért szakértőkkel, statisztikával, egészségügyi, gazdasági, természeti területekről. E munka keretében mi mintegy másfél millió forinttal járunk hozzá a segélybizottság költségvetéséhez, ösztönzőkat fogadunk, konferenciákat rendezünk, szakértőket adunk; jelenleg is több mint harminc szakértőnk tartózkodik ilyen megbízással külföldön.

Szakértőink tevékenységének a statisztikai világtérképkezelés, a kábítószerek elleni harcban, az egyetemes posta-egyesületben és a Duna-bizottságban, az ipari tulajdon védelmére alakult nemzetközi unióban és a nemzetközi nevelésiügyi iroda keretében. És említhetjük a politikai és társadalmi szervezeteket, a szakszervezeteket, ifjúsági, jóléti, egyházi és egyéb szervezeteket, mint a Béke-világmozgalmat, az Ellenállási Mozgalmat Részevőinek Nemzetközi Szövetségét, az Interparlamentaris Uniót, amely legutóbbi kongresszusán szintén magyar alelnököt választott, a Nemzetközi Úrhajózási Szövetséget, a Demokratikus Jogászok Nemzetközi Szövetségét, az Egyházak Világtanácsát, a Nemzetközi Vöröskereszt Bizottságát, a Demokratikus Ifjúsági Világszövetséget, amelyeknek munkájából kiveszünk a részünk.

„Ablakot nyitottunk” a nagyvilágba, a népgazdaság, a tudomány és a kultúra terén elért eredményeinkkel megbecsülést és tekintélyt szerezünk.

(—s—)

ki a földből, ezekről megállapították, hogy az őskor egyik legnagyobb állatának, a mammutnak maradványai. Rövid idő alatt három mammut csontjaira bukkantak. Közülük a legértékesebb egy konzerválódott alsó állkapocs, amelyet két, egyenként 130 centiméter hosszú agyar díszít. A bányamező geológusai szerint valószínűleg mammuttemető nyomára bukkantak a Vilmos-bányamező alatt. A ritka értékű leletek megállapítására a jövő héten muzeológusok utaznak Rudabányára.

Alighogy elkészült, leégett a baranyahidvégi szövetkezet tehénistállója

tehénistállója, amely nemrég készült el és egy héttel ezelőtt népesített be állatokkal. A tüzet Fábán Géza és Varga Imre lakatosok, a Sellyei Építő Ktész dolgozóik idézték elő, akik a villámhárító földelését hegesztették a padlástérben. Munkájuk közben nem tartották meg a tűzrendszeti előírásokat és a hegesztőpisztolyból kipattant szikrák meggyújtották a tető szigetelésére szolgáló nádpallót. A tetőszerkezet alig félóra alatt leégett, majd beomlott.

A tűz kitörésének pillanatában 100 fejőstehén volt az istállóban. A közelben tartózkodó szövetkezeti gazdák önfelelő módon siettek a bajba jutott állatok segítségére és a tető lezuhanása előtt néhány perccel az utolsó tehenet is sikerült kimenteniük. Az önkéntes és az állami tűzoltók gyors közbeavatkozással megakadályozták, hogy a tűz a major többi épületére is átterjedjen. Az épületkár értéke meghaladja a félmillió forintot. A tüzezt ügyében a vizsgálat megindult.

Vezetők képzése, vagy vezetőképzés

A vezetőképzés néhány időszerű kérdést tárgyaló írásonak váratlanul nagy visszhangja támadt az olvasók körében. Ez már önmagában is alátámasztja az eredeti cikknek azt a megállapítást, hogy a vezetőképzés esetében elemmentális erővel jelentkező olyan társadalmi igényről állunk szemben, amely cselekvést kényszerített ki, még mielőtt a képzés elméleti, módszertani és szervezeti feltételei tisztázódhat volna. Húnyegében ezt a gondolatot húzza alá Háber György hozzászólása is, amikor a megfelelő felkészültségű oktatók hiányát, s azok kiképzésének szükségességét hangsúlyozza.

Azt hiszem azonban, hogy egy dolgot itt is tisztázni kell; mint ahogy a vezetés vagy a vezetésstudomány értelme és jogosultsága nem önmagában és önmagáért van, hanem a mindenkori konkrét vezetési helyzetek követelményének függvénye: a vezetésstudomány (vagy ha jobban tetszik: vezetési ismeretek összessége) sem olyan szakma a vezetőképzésben közreműködő oktatók számára, mint a tanárnak a matematika, az anatómia, vagy az összehasonlító nyelvészet.

Véleményem szerint a vezetési ismereteket elsősorban vezetőink évek során felhalmozott tapasztalatai jelentik — amiből az is következik, hogy a vezetés tudományának elemeit, a vezetés tudomány megalapozhatóságának lehetőségeit és módszereit elsősorban vezetőink fejében kell keresnünk. Ne külföldi tanulmányutak keretében próbáljunk megismerkedni olyan tapasztalatokkal, módszerekkel és technikákkal, amelyeknek egy része nagyon hasznos és tanulságos lehet, de a problématerület egészének feltárását és feldolgozását sokkal jobban elősegítené, ha nem Varsóban, Prágában, Svájcban és az USA-ban kutatómunkát keressünk, hanem Nyíregyházán, Szegeden, Zalaegerszegen vagy Debrecenben. Hovatovább egyre inkább érvényes ránk is a prágai Vezetéstudományi Intézet igazgatójának megállapítása, amely útmutatásnak is beillik: »Lassan többet tudunk a tőkés üzemi vezetési módszereiről, mint saját szocialista vállalatunk vezetési gyakorlatáról.«

Mindebből az a következtetés adódik, hogy a vezetőképzés keretében előadóként közreműködő gyakorlati vagy elméleti szakembereket nem lehet a funkciójukra a képzéstől — tehát a vezetőképzés előzetes és élő kapcsolattól — függetlenül előkészíteni. Saját tapasztalataim is azt bizonyítják, hogy a munkahelyi vezetés elméletével és technikájával kapcsolatos ismereteimet és az ezekre épülő tematika kialakítását sokkal megkönnyebbül, sokkal gyümölcsözőbben és hatékonyabban befolyásolták azok a beszélgetések, témafelvetések és viták, amelyekre egyes budapesti üzemekben és vidéki városokban tartott előadásaim után került sor — s az ugyanakkor szerzett közvetlen élmények és benyomások —, mint a hat nyelven rendszeresen tanulmányozott külföldi szakirodalom. Arról van szó — s ez, ha nem is egyértelműen megfogalmazott formában, de minden hozzászólásból kiolvasható —, hogy elsősorban a vezetőink fejében felhalmozódott rengeteg tapasztalati anyagot kellene tudatosítani, rendszerezni, általánosítani, s feldolgozott formában hozzáférhetővé tenni. Ebből a szempontból lenne elsősorban nagy jelentősége az idevágó munkákat megfelelő tudományos szinten összefogó és dokumentáló módszertani intézetnek, a kérdések elméleti kimunkálására és a gyakorlati alkalmazhatóság megvitására lehetőséget adó szakmai folyóiratnak, s nem utolsósorban könyvkiadásunk nagyon is elkesztett feleszmélésének stb., amit több hozzászólás hiányol, ill. hangsúlyoz (Mózes L., Háber J.).

Vitaindító írásom másik kardinális pontja a vezetőképzés megfelelő tematikai előkészítése, ill. annak a helyzetnek felszámolása volt, amikor lényegében nem tudunk határvonalat húzni a vezetőképzés és a vezető továbbképzése,

szakmai ismereteik bővítése között. Ebből a szempontból különösen azt a hozzászólást tartom jelentősnek, amely nagyon meggyőzően hangsúlyozza egy vezetői és egy vezetési modell kialakításának szükségességét, és pedig nemcsak a vezetőképzés tárgyi megalapozása érdekében, hanem azért is, hogy a vezető kiválasztása objektív kritériumok alapján történhessenek (Forintos Gy.). Termékenyítő gondolatot vetett fel az a hozzászóló is, aki a vezető kiválasztását összefüggésbe hozza a vezető képzettségével, s a vezetőképzést a kiválasztás egyik olyan eszközének tekinti, amelynek keretében a vezetőket jobban megismerhetjük, s az oktatók és előadók véleménye is egyik eleme lehet a kiválasztás alapjául szolgáló minősítésnek (Fekete I.). Ehhez legfeljebb azt ten-

ném hozzá, hogy a megoldás gyakorlati realizálása nemcsak a kiválasztás tárgyi megalapozását segítené elő, hanem a vezetőképzés hatékonyságát és eredményességét is, s ezen túlmenően: lehetőséget adna a résztvevők mozgósítására és aktív képzési módszerek szélesebb körű alkalmazására.

A sok és sokféle — itt nem is érintett — problémát érintő hozzászólások azt bizonyítják, hogy a vezetőképzés legfontosabb kérdéseinek felvetése nemcsak szükséges, hanem hasznos és időszerű is volt. Meggyőződésem, hogy a hozzászólásokban kifejtett gondolatok elősegítik a vezetőképzés halaszthatatlan ügyének olyan megoldását, amely figyelembe veszi ugyan a fejlettebb országokban elért eredményeket, de elsősorban a mi szocialista adottságainkra és lehetőségeinkre épít.

Dr. Dobossy Imre

Aggtelek a nemzetközi turistaforgalomban

Egyetértünk olvasóink szeptember 30-i levelében foglalt azzal a megállapítással, hogy Aggtelek fejlesztésével kapcsolatban nemcsak a befektetés nagyságát kell nézni, hanem annak hatékonyságát is. A hatékonyság elmaradása, vagyis az, hogy Aggteleket évente nem 2—300 ezer látogató, hanem csak 100 ezer keresi fel, nem szüntethető meg azzal, ha Aggtelek és Domica között állandó határállomást nyitunk. Nem ez a kulcskérdése a barlangvidék fejlődésének. Jelenleg a barlangvidék úthálózata sem csehszlovák, sem magyar területen nem alkalmas a nemzetközi autós turistaforgalom lebonyolítására. A határállomás megnyitására az illetékes szervek nem mondtak le, de egyelőre legfontosabb feladatuk, hogy meglévő határállomásainkat korszerűsítsük.

A további felvetett észrevételekkel kapcsolatban: »sok mindent másképpen és eredményesebben lehetett volna intézni«, meggyeizzük, hogy ebben az ügyben véleményünk szerint nagyon sokat tehetett volna pl. az Észak-Magyarországi Intéző Bizottság (amelynek egyébként levélírójuk is tagja). Feladata a többi között a terület alkalmasságának a idegenforgalom fogadására, amihez hozzátartozhat az aggteleki karszt fásítása, vagy a vasúttállomáson autóbussz-telephely létesítése, vagy az aggteleki autóbussz parkolóhely problémájának megoldása. (Pontosabban az Intéző Bizottság koordinációjára lett volna szükség a KPM és a megyei tanács között az aggteleki autóbussz parkolóhely létesítése ügyében.) Az Intéző Bizottság kulturális szakbizottságának közbenjárására esetleg a Miskolci Filharmonikus Zenekart sem szüntették volna meg. Ilyen és hasonló ügyek elintézése, vagyis a terület idegenforgalmi fogadóképességének növelése egyik legszebb feladata az intéző bizottságoknak.

Az iskolák kirándulásainak az összehangolását (szállás és ellátás tekintetében) el tudja végezni a Megyei Idegenforgalmi Hivatal. Más központi szerve nincs szükség. A barlangturizmus fennakadás nem lehet, mert a Vörösfői bejárat megnyitásával állandó folyamatos forgalmat lehet lebonyolítani. Természetesen az elszállásolásnál is könnyebb lenne a helyzet, ha az idegenforgalmi hivatal üzemeltetné a most megnyitásra kerülő, minden igényt kielégítő aggteleki turistaszállót is.

A Béke-barlang gyógyhatásának vizsgálata évek óta folyik és a barlangot erre a célra elsősorban valóban a bányászok vették igénybe. Látva a gyógyhatást, valószínűleg sor kerül az ún. asztmaszanatórium megépítésére is. Véleményünk szerint, ha a barlang gyógyterülete a követelményeknek megfelelően kiépül, semmi akadály sem lesz annak, hogy az ország területéről, vagy akár külföldről is bárki felkeresse. Elszállásolásra igénybe lehet venni a most üzembe helyezésre kerülő aggteleki I. osztályú turistaszállót. A későbbiek folyamán, ha a látogatottság állandóan fokozódik, valószínű, hogy az egészségügyi szervek nem zárkoznak el a bányász gyógyszanatóriumhoz hasonlóan egy másik gyógyszanatórium megépítésétől.

Dr. Kellner Jenő,
az Országos Idegenforgalmi Hivatal osztályvezetője

A déligyümölcs kivétel?

Azzal az elhatározással léptem be a múltkoriban az egyik VII. kerületi KÖZERT-be, hogy jó, levest citromot vásároljak. A sárga gyümölcs helyett két rekesz egészen apró, vastaghéjú, kimondottan sötétzöld színű citromot találtam. Ugyanez a helyzet fogadtat még több budapesti boltban is. Lenne egy javaslatom. A déligyümölcs árát is a minőség szerint szabályozzák. Hiszen minden más gyümölcsnél: a szőlőnél, az almánál, a baracknál is a nagyság, a minőség szerint határozzák meg az árakat. Az kicsit furcsa, hogy a tizenkilenc forintot ér az egyik helyen — ha szerencsém van — nagy, leveles, érett gyümölcsöt kapok, a másik helyen pedig ugyanezt a pénzért apró, száraz, zoid, osztályon aluli árut adnak.

M. B.,
Budapest

Miért nincs kis paradicsom konzerv?

Rendkívül kedvezően alakult az idén a paradicsomtermés, jól jártak azok az előrelátó háziasszonyok, akik a paradicsom-dömping idején nem sajnálták a befizetést járó farságot. Lényegesen nagyobb azonban az olyan háziasszonyok száma, akik készen kívánják a paradicsomkonzervákat megvásárolni. Ertelmitlenül állnak most ezek a háziasszonyok az üzletekben: hogyan lehet, hogy a bőségesen ellenőre egyáltalán nem kapható a boltokban sem a közkeletű ivó, sem a féltőlónál kisebb csomagolású paradicsompüré. A féltőlón pedig kis családok sok és drága, mást hiába keres városszerte. A paradicsom hiánya mellett két kedvet gyümölcslé is »hiánykiké« lépett elő: sem Almuská, sem meggyet nem kaphatunk. Vajon miért?

M. R.,
VII., Wesselenyi u. 24.

A KOHÓIPARI ÉRTÉKESÍTŐ KÖZPONT

ÉRTESEITŐ ÜGYFELEIT, hogy

1966. évben még az alábbi időpontokban rendezi meg a Metalloglobus, Jász utca 7. szám alatti kultúrházban

A FELESLEGES KÉSZLETEK ÉRTÉKESÍTÉSÉT ELŐSEGÍTŐ

BÖRZÉKET

1966. NOVEMBER 1.
1966. NOVEMBER 15.
1966. NOVEMBER 29.
1966. DECEMBER 13.

KEDDI NAPON, 9 ÓRAI KEZDETTTEL

Kérjük ügyfeleinket, hogy börzéinket minél gyakrabban látogassák mind a felesleg értékesítése, mind a hiányszorvos beszerzése céljából

FELVILÁGOSÍTÁST AD:

DR. HARSÁNYI IGNÁC, 205—530

MINDEN IDŐK LEGNAGYOBB OLIMPIÁJÁT
1968-BAN A CSODÁLATOS MEXIKÓBAN
RENDEZIK

ÖN IS OTT LEHET!

MERT A SZERENCSE-SORSJÁTEKON

KÉT RÉSZVÉTELI JEGYET NYERHET,

ami díjmentes utazást, belépőjegyet a sporteseményekre, az olimpia tartama alatt teljes ellátást, szállást biztosít

A Szerencse-sorsjegy 4,— forintért már kapható: az újságárusoknál, trafikokban és a levélkésbesítőknél

SZERENCSE-SORSJEGGYEL — SZERENCSEJE LESZ!